

Reivindicar la veu

Reivindicar la veu amb el silenci.

Observar els qui no mai han estimat la seua, pobres pàries oberts al desassossec, a la voluntat incendiària de canalles sofrimats per l'odi.

Reivindicar la veu davant els qui, fracassats, projecten la ràbia dins dels cors nets enfront de les aurores.

Reivindicar la veu contra les consignes arribistes, contra la comoditat o l'afany d'èxit mundial.

Dic veu i recorde ma mare.

Dic veu i em vénen jocs, crits i cames ajudeu-me a corre-cuita d'illes de felicitat.

Dic veu i em mormolen les fonts, la pineda d'estiu, m'esguiten els rius.

Dic veu i m'envolten vespes i abelles, flors silvestres, caus ocults, horitzons de foc.

Dic veu i l'avi em narra la vida a la llum del carburer.

Dic veu i el cor em crema com a un adolescent.

Dic veu i pren cos l'olor d'aquelles amanides de tonyina enllaunada amb pèsols, pebrera roja, olives i cogombres amb vinagre.

Dic veu i em gite sota la remor de la pineda al vent per cercar figures als núvols.

Dic veu i tanque els ulls; i aleshores se'm presenta un xiquet que enlaira milotxes.

I cec i mut, per la memòria, reivindique la veu i la llum adormida en la foscor; i és aquí on la llavor de la bellesa fecundarà aquest silenci.